

8. Η Βεβαιότητα ότι έχουμε Αιώνια Ζωή

Ανάγνωσμα: Α΄ Ιωάννου 3,11-18

Ο Ιωάννης χρησιμοποιεί την εικόνα του Κάιν και του Άβελ για να πει στους αναγνώστες του που υπέφεραν άδικους κατατρεγμούς και διωγμούς, να μην παραξενεύονται για όλη αυτή την αναίτια συμπεριφορά των Ιουδαίων και των εθνικών εναντίον τους. Όπως κι ο Κάιν, έτσι κι αυτοί το κάνουν από μίσος, επειδή η άγια ζωή των χριστιανών ελέγχει τη δική τους αμαρτία.

Στο **εδ. 11** διαβάζουμε το διαρκώς επαναλαμβανόμενο ρεφρέν του αποστόλου: «Η παραγγελία που ακούσατε εξ αρχής είναι αυτή: Να αγαπάμε ο ένας τον άλλο». Δεν αλλάζουν οι αρχές της χριστιανικής ζωής. Είναι οι ίδιες από τότε που διατυπώθηκαν για πρώτη φορά, και ισχύουν μέχρι σήμερα. Αντίθετα, οι ψευδοδιδάσκαλοι παρουσίαζαν συνεχώς καινούργιες και μυστικές διδασκαλίες. Ο Ιωάννης δεν μπορεί να μη μιλάει ξανά και ξανά για την αγάπη που μεταμόρφωσε τη δική του ζωή. Ο Ιωάννης μαζί με τον αδελφό του τον Ιάκωβο (οι γιοι του Ζεβεδδαίου) ήταν γνωστοί στην Καινή Διαθήκη σαν «υιοί βροντής» (Βοανεργές) (Μκ 3,17). Ήταν δύο θερμοκέφαλοι, φίλαυτοι αδελφοί που με κάθε ευκαιρία επιζητούσαν την παρεξήγηση, τον καβγά και την εκδίκηση. Ήταν αδέρφια-μπελάς και συμφορά!! Αλλά ο άνθρωπος αυτός τώρα είναι που γράφει και ξαναγράφει ότι «μία εντολή λάβαμε: να αγαπάμε ο ένας τον άλλο». Στην Επιστολή του αυτή αναφέρει 35 φορές τη λέξη «αγάπη». Αυτή είναι η αλλαγή που έκανε το Πνεύμα του Θεού στην καρδιά του.

Στην περικοπή μας εξετάζουμε 2 σημεία: (1) Οι χριστιανοί τύπου Κάιν – *Ὁὐ καθὼς ὁ Κάϊν*. (2) Οι χριστιανοί τύπου Χριστού.

1. Οι χριστιανοί τύπου Κάιν

α) *Ο Κάιν ήταν Φονιάς (εδ. 12)*. Ο Κάιν γίνεται ο τύπος του «παιδιού του διαβόλου». Στην ιουδαϊκή και στην πρώιμη χριστιανική γραμματεία λειτουργεί σαν παράδειγμα κάποιου που ηθελημένα απιστεί και παρακούει. Στην Επιστολή Ιούδα (11) υπάρχει ένα «παράλληλο» που λέει ότι «οι ψευδοδιδάσκαλοι ... βαδίζουν στ' αχνάρια του Κάιν». Να πούμε κιόλας, ότι κάποιιοι από τους μεταγενέστερους Γνωστικούς διδασκάλους ονόμαζαν τον Κάιν ήρωά τους! Ο Κάιν έσφαξε τον αδελφό του, επειδή ο ίδιος ήταν «εκ του πονηρού», δηλ. γέννημα του διαβόλου. Στην προς Εβραίους δίνεται η εξήγηση ότι «Επειδή ο Άβελ πίστευε στο Θεό, πρόσφερε καλύτερη θυσία απ' τον Κάιν· μ' αυτή την πίστη θεωρήθηκε δίκαιος από το Θεό...» Ο Θεός παρότρυνε τον Κάιν να μην στενοχωριέται που η θυσία του δεν έγινε αποδεκτή, και γεμάτος αγάπη τού λέει ότι μπορεί κι εκείνος, αν θέλει, να προσφέρει αποδεκτή θυσία. Εκείνος όμως αρνήθηκε, και προτίμησε να σφάξει τον αδελφό του. Αντί ν' αλλάξει αντίληψη και συμπεριφορά εξόντωσε τον αδελφό του, επειδή η ζωή του Άβελ αποδείκνυε ότι η δική του ήταν αμαρτωλή. Ήθελε να χαμηλώσει το πνευματικό σάνταρντ της ζωής που ζούσε (βλ. Παρ. 29,27).

β) *Ο Κάιν ήταν Μνησικάκος (εδ. 15)*. Προτού φτάσει να γίνει φονιάς, ο Κάιν ήταν μνησικάκος. Κράτησε στο μυαλό του την αποτυχία του και την άφησε να του δημιουργήσει ψυχικό τραύμα και διαρκή θυμό, με πρόθεση κάποτε να εκδικηθεί στη λογική που προαναφέραμε. Στη Γένεση (27,41) διαβάζουμε για τον Ησαύ, που σχεδίαζε να σκοτώσει τον αδελφό του, όταν θα πέθαινε ο πατέρας του και θα τέλειωναν και οι μέρες του πένθους (πρβλ. Μτ 5,21-22). Πώς είναι δυνατόν όμως ένας να έχει συνεχώς αιώνια ζωή μέσα του, και να σκοτώνει κάθε μέρα τον αδελφό του; Αν έχουμε μέσα μας μνησικακίες, αν καλλιεργούμε μίσος για κάποιον, αν «δεν χωνεύουμε» ή αν «δεν πάμε» κάποιον, μοιάζουμε στον Κάιν και όχι στον Χριστό.

γ) *Ο Κάιν ήταν αδιάφορος για τον αδελφό του (εδ. 17)*. Προτού ο Κάιν γίνει φονιάς και προτού οργιστεί εναντίον του αδελφού του φιλοξενώντας το μίσος στην καρδιά του, δεν ήταν καν σπλαχνικός προς τον αδελφό του. Ο χριστιανός που μοιάζει στον Κάιν, είναι φονιάς, είναι μνησικάκος και είναι αδιάφορος για τον αδελφό του. Εξού και η αδιαφορία για τον αδελφό είναι έλλειψη αγάπης. Ουδέτερη θέση δεν υπάρχει.

Κατά το κείμενο: αν κάποιος «κλείσει τα σπλάχνα αυτού απ' αυτού», δηλ. αν κλείσει στον αδελφό του την πόρτα της καρδιάς του. Αλλά τότε με καμιά έννοια δεν μοιάζουμε στον Χριστό.

2. Οι χριστιανοί τύπου Χριστού

Η αγάπη του Χριστού μέσα μας ζωοποιεί τον νεκρό εαυτό μας και μεταδίδεται προς τα έξω. Μια τέτοια αγάπη είναι:

α) **Αγάπη πλατιά (εδ. 14)**. Το μεγάλο μήνυμα των μεταπασχάλινων ημερών είναι ότι επειδή ο Χριστός αναστήθηκε, όσοι πιστεύουν σ' αυτόν θ' αναστηθούν μαζί του σε μια νέα ζωή. Εδώ όμως διαγράφεται άλλη μία προϋπόθεση: να αγαπάμε τους αδελφούς μας. Κι όσο περισσότερους αδελφούς αγαπάμε, τόσο πιο βέβαιοι είμαστε ότι έχουμε μεταβεί από τον θάνατο στη ζωή. Μ' άλλα λόγια, το εάν κανείς είναι αναγεννημένος ή όχι, φαίνεται από το εάν αγαπάει τους αδελφούς του, ιδιαίτερα αυτούς που δεν είναι και τόσο αξιαγάπητοι! Κάποτε ένας περαστικός είδε στον δρόμο ένα μικρό κορίτσι να κουβαλάει στην πλάτη τον μικρό της αδελφό, που ήταν ανάπηρος. «Τι βάρος κουβαλάς κι εσύ, κακόμοιρο», του είπε. Και το κοριτσάκι γυρίζει και του λέει: «Δεν είναι βάρος κύριε, είναι ο αδελφός μου!»! Το ότι είμαστε εν Χριστώ πρέπει να φαίνεται προς τα έξω. Η αγάπη στον αδελφό δεν είναι βάρος είναι η φύση του πνευματικού χριστιανού. Αλλά «αυτός που δεν αγαπάει τον αδερφό του παραμένει στο θάνατο». Όταν η αγάπη μας δεν αγκαλιάζει όλους τους αδελφούς μας, τότε μοιάζουμε περισσότερο στον Κάιν παρά στον Χριστό.

Έχουμε όμως και το **εδ. 16**: «Να πώς μάθαμε τι είναι αγάπη: Εκείνος πρόσφερε τη ζωή του για χάρη μας· έτσι οφείλουμε κι εμείς να προσφέρουμε τη ζωή μας για χάρη των αδερφών μας». Ο Κάιν αφαίρεσε μια ζωή – Ο Χριστός πρόσφερε τη ζωή του για μας. Κι αυτός είναι ο ύστατος ορισμός της αγάπης. Όλοι ξέρουμε το Ιωάννης 3,16 –πόσο ο Θεός αγάπησε τον κόσμο. Τώρα πρέπει να μάθουμε και το Α' Ιωάννου 3,16 –ότι χρωστάμε κι εμείς να έχουμε την ίδια αγάπη για τους αδελφούς μας. Υπάρχει ένας ορισμός για την αγάπη: «Αγάπη είναι να θέλεις το υπέρτατο καλό του αδελφού σου και να κάνεις το παν δυνατόν –ό,τι περνάει από το χέρι σου– για να υλοποιήσεις αυτό το καλό!»! Ο Κάιν αγαπούσε πρώτα και μόνο τον εαυτό του. Ο Χριστός αγάπησε πρώτα και μόνο τους αμαρτωλούς.

β) **Αγάπη με κόστος (εδ. 13)**. Το είπε κι ο ίδιος ο Κύριος (Μτ 10,22). Οι οπαδοί του Χριστού δεν θα πρέπει να περιμένουν να τους μεταχειριστεί ο κόσμος καλύτερα απ' ό,τι τον Κύριό τους. Αυτό δείχνει η διωκόμενη εκκλησία σήμερα σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν χώρες όπου το να είσαι χριστιανός έχει κόστος. Το κόστος αυτό μπορεί να είναι χρήματα, υλικά αγαθά, χρόνος, ακόμη και ανθρώπινες ζωές. Δείτε ξανά το εδ. 17. Ο «βίος του κόσμου» που λέει το πρωτότυπο σημαίνει οτιδήποτε αγαθό αυτού του κόσμου που μπορεί να μας κρατήσει στη ζωή: χρήματα, τροφή, ένδυση, στέγη. Μπορεί να μη χρειαστεί να δώσουμε τη ζωή μας, αλλά καλούμαστε να δούμε τις ανάγκες των αδελφών και ν' ανταποκριθούμε ως εκκλησία σ' αυτές. Να είμαστε έτοιμοι ν' αφουγκραστούμε πού μας θέλει ο Θεός να τρέξουμε. Μπορεί αυτό να σημαίνει να πεθάνουμε για τον αδελφό μας αλλά ξέρουμε ότι σημαίνει «να ζήσουμε» γι' αυτόν. Κάποιος έγραψε ότι «το να πεθάνεις σαν μάρτυρας ίσως είναι συναρπαστικό και ηρωικό. Η δυσκολία είναι να κάνεις το ελάχιστο που κανένας δεν θα το προσέξει και κανένας δεν θα το χειροκροτήσει». Η αγάπη δεν είναι πάντοτε μια ακραία εκδήλωση. Συνήθως βρίσκεται στα μικρά και είναι μυστική και ήσυχη. Δεν την ξέρει κανείς. Κάτι ανάλογο λέει και λέει ο Ιάκωβος (2,15-17).

γ) **Αγάπη με έργα** – «όπως μας αγάπησε ο Χριστός» (**εδ. 18**). Ο C.S. Lewis έλεγε ότι «όσο πιο συχνά νιώθουμε ότι δεν κάνουμε τίποτα, τόσο λιγότερο θα είμαστε σε θέση να κάνουμε το παραμικρό, και σιγά-σιγά όλο και λιγότερο θα νιώθουμε ότι πρέπει να κάνουμε κάτι». Είναι πολύ εύκολη η αγάπη στα λόγια. Το δύσκολο είναι η πράξη. Καλά τα λόγια αλλά τα έργα είναι καλύτερα. Το ν' αγαπάς όλο τον κόσμο είναι εύκολο. Το δύσκολο είναι ν' αγαπάς τον αδελφό που κάθεται δίπλα σου. Κι έλεγε ένας στην αρραβωνιαστικιά του: «Αγάπη μου, σ' αγαπώ πολύ. Για χάρη σου θα μπορούσα ν' ανέβω στην πιο ψηλή κορυφή του κόσμου. Θα μπορούσα να βουτήξω στα πιο βαθιά νερά των ωκεανών. Θα μπορούσα να χωθώ για σένα στην πιο πυκνή ζούγκλα με τα λιοντάρια. Και αν δεν βρέχει το βράδυ θα έρθω να σε δω!»! «Αγαπώ με λόγια» σημαίνει απλά να μιλάω για τις ανάγκες κάποιου. «Αγαπώ με έργα» σημαίνει κάνω κάτι γι' αυτές τις ανάγκες.

Με ποιον τύπο μοιάζουμε ως χριστιανοί; Με τον Κάιν ή με τον Χριστό; Πώς είμαστε βέβαιοι ότι έχουμε αιώνια ζωή μέσα μας; Αν αγαπάμε έμπρακτα τους αδελφούς μας.

****